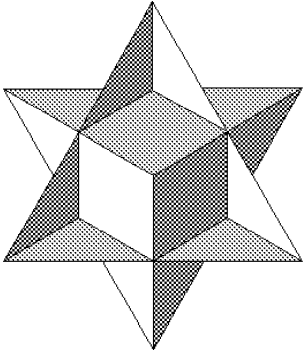
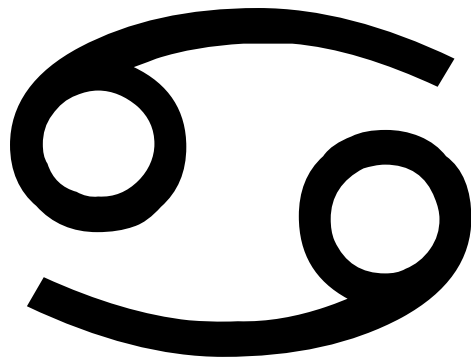

Juli 2004
jg 98 nr 3

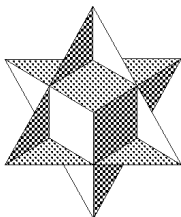

URANIA

Orgaan van de Stichting
Werkgemeenschap van Astrologen

Z O M E R

Uitgangspunten van de Werkgemeenschap van Astrologen

1. Astrologie is de leer van de universele interdependentie van alle verschijnselen en berust op de fundamentele Wet van Analogie.
2. Horoscopie is een praktische toepassing van de astrologie.
3. In de WvA werkt men vanuit één grondgedachte, zowel voor de techniek als voor de duiding, neergeslagen in het APC-systeem. Hiermee wordt het individuele karakter van elk tijd-ruimtelijk verschijnsel zichtbaar gemaakt.

Doelstellingen

De Stichting heeft ten doel de astrologie in dienst te stellen van de menselijke ontwikkeling. Zij tracht dit te bereiken door:

1. Studie en onderzoek van de astrologie.
2. Verdieping van inzicht in de achtergronden en hulpwetenschappen van de astrologie.
3. Onderwijs in de astrologie, haar achtergronden en haar hulpwetenschappen.

Werkwijze

De Stichting ontwikkelt onder meer de volgende activiteiten:

1. Zij organiseert in het centrum van het land bijeenkomsten.
2. Zij stimuleert regionale werkgroepen, de zogenaamde Regio's
3. Zij geeft lezingen.
4. Zij verzorgt opleidingen.
5. Zij geeft het blad URANIA uit.
6. Zij verzorgt publicaties op astrologisch gebied.
7. Zij beheert een bibliotheek voor haar donateurs.

Correspondentieadres van de WvA

Stichting Werkgemeenschap van Astrologen
Postbus 13131
3507 LC UTRECHT
tel. secretariaat 010 - 453 27 08, fax 010 - 453 18 76

Internet

e-mail secretariaat: stichtingwva@zonnet.nl
webadres: <http://home.zonnet.nl/stichtingwva>

Gironummer

51.71.25 t.n.v. Stichting WvA te Utrecht

KvK inschrijving

nr. 41188295 te Amersfoort

URANIA is het officiële orgaan van de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen (WvA), ISSN 1384 - 0290.

Losse nummers zijn verkrijgbaar door overmaking van € 5,00 per exemplaar (+ € 2,00 porto) op gironummer 51.71.25 t.n.v. de penningmeester van de WvA te Utrecht. WvA-donateurs ontvangen URANIA gratis.

Kopij voor URANIA

URANIA verschijnt driemaandelijks. Kopij naar het e-mailadres van de redactie: urania@zonnet.nl, of naar Ingmar de Boer (zie adressen WvA achterin).

Kopij voor het herfstnummer 2004 (jg. 98 nr. 4) moet voor 15 augustus 2004 in het bezit zijn van de redactie.

Horoscopen in URANIA zijn berekend met behulp van het computerprogramma Astral 3.21. Voor de berekening van de sectorgrenzen wordt gebruikgemaakt van de APC-methode. De planeetposities worden topometrisch en op ware plaats bepaald. Voor de majeure aspecten wordt een orb gehanteerd van 7,5° en voor de mineure aspecten een orb van 3,75° aan weerszijden van het absolute aspect.

Colofon

Redactie: Ingmar de Boer (eindred. & lay-out)
Upageya Elbers
Manja van der Toorn
Red. assistentie: Titia Ram
Druk en afwerking: Drukkerij Romer bv te Schiedam

Auteursrechten

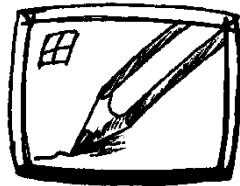
Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie of met bronvermelding.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van een artikel berust bij de auteur.

INHOUD

Van de Redactie	Ingmar de Boer	29
WETENSCHAPPELIJKE WAARHEID IN DE GEBOORTEASTROLOGIE	Chris Stubbs	30
FUNCTIE VAN DE ZEVENDE SECTOR IN DE HOROSCOOP	E.I.K. Esser	37
BOEKBESPREKING: DE HERMETISCHE SCHAKEL	Jan Moerbeek	41
Geboekt: <i>De gulden snede</i> van C.J. Snijders		43
Nieuws en actualiteiten	Manja van der Toorn	43
Adressen WvA		achterflap

VAN DE REDACTIE

Het hoofdartikel in dit zomernummer, oorspronkelijk getiteld *The Scientific Truth of Natal Astrology*, door Chris Stubbs, gaat over de zoektocht naar een wetenschappelijke verklaring van de werking van de astrologie. Ook voor praktijkgerichte astrologen is het van groot belang dat er theorievorming is op dit gebied, niet in de laatste plaats omdat wetenschappelijk onderzoek het vak van astroloog uiteindelijk brede erkenning zou kunnen geven. Zonder een theorie omtrent de werking van de astrologie ontbreekt ook aan veel ander onderzoek de grond. Immers, waarom zou je serieus onderzoek doen naar iets wat volgens een groot deel van de wetenschappelijke wereld niet kan bestaan?

Stubbs verdeelt het verband van de mens met de hemellichamen in drie stappen, de astrologische kant, de biologische kant, en de verbinding tussen deze twee. Een van die onderzoekers is Dr. Percy Seymour, wiens theorie in Stubbs' artikel aan de orde komt. Zijn werk *Astrology: the Evidence of Science* uit 1988, vertaald als *Astrologie wetenschappelijk bewezen*, (Elmar, 1989) biedt een goede inleiding tot de astrologische kant van het artikel van Stubbs.

Bij de WvA nemen we overigens (vooralsnog) een ander standpunt in dan Seymour. Bijvoorbeeld bij onze berekeningen met het computerprogramma Astral gaan we ervanuit dat er geen tijd nodig is voor de overdracht van de astrologische "invloed". We spreken dan ook meestal van synchroniciteit, of de mogelijkheid van een "niet-relativistisch" verband tussen punten in de ruimte.

Bert Esser schreef voor dit nummer een artikel over de zevende sector, waarin hij drie horoscopen naast elkaar legt, waarvan twee ontleend aan de astrologische praktijk.

De boekbespreking van Jan Moerbeek over *De Hermetische schakel* is meer dan een eenvoudige bespreking van het boek van Slavenburg, maar het gaat hier dan ook over een boek dat dat zeker waard is. Het enthousiasme dat uit de recensie spreekt doet mij denken aan het enthousiasme van Tat, die in *Poimandres* tegen zijn leermeester zegt:

*Ik wil het zijn leren kennen, zijn natuur begrijpen
en God kennen. Wat wil ik dat graag horen.*

Door de vakantiedrukke heeft Upageya deze keer geen *Herenspraak* voor ons gemaakt. Voor het volgende nummer staan gepland mijn artikel over de Wet van zeven, een artikel van Bert Esser over de Maan, en een verslag van de Regiodag van Upageya. Wederom: veel plezier met dit nummer! ■

Ingmar de Boer

WETENSCHAPPELIJKE WAARHEID IN DE GEBOORTEASTROLOGIE¹

Chris Stubbs

The Name of the Game is Astrology.
The Name of the Game is DNA
*The Name of the Game is Life.*²

Inleiding

De “wetenschappelijke waarheid in de geboorteastronomie” moet strikt genomen nog worden vastgesteld. Om te kunnen zien waar we precies staan en zo te identificeren wat er nog moet worden gedaan, belicht dit artikel de huidige situatie, eerst vanuit astrologisch oogpunt en dan van die van de moleculaire en menselijke biologie. Het is de middenweg of het raakvlak tussen die twee kanten waar we het minst zeker van zijn.

De astrologische kant

Tomaschek verklaarde dat er, met zekerheid, samenhang is tussen de posities en aspecten van de planeten en hoeken, met aardse gebeurtenissen.³ Hij zette vier mogelijkheden op een rij om die samenhang te verklaren.

- a. Hemellichamen *besturen* werkelijk de aardse gebeurtenissen.
- b. Hemellichamen *doen* de gebeurtenissen *ontstaan*.
- c. Hemellichamen *synchroniseren* met gebeurtenissen.
- d. Hemellichamen *symboliseren* organische, kosmische krachten.

Mogelijkheid a. is onwaarschijnlijk vanwege de kleine hoeveelheid energie die erbij is betrokken. Roberts heeft mogelijkheid a. sterk negatief bekritiseerd en mogelijkheid d. zou een uitbreiding van een hogere orde van mogelijkheid b. kunnen zijn.⁴ Bij d. is net als bij a. energie betrokken, maar er is maar een minimale waarde nodig voor initiatie. De energie wordt dan zeer versterkt door resonantie en krijgt uiteindelijk de benodigde selectiviteit, of variatie, afhankelijk van de betrokken frequenties.

Door gebruik te maken van statistische methoden hebben de Gauquelins preciese planetaire invloeden op het geboortemoment ontdekt bij mensen die in

hun beroepsgroep uitzonderlijk presteren, die door Ertel zijn bevestigd.^{5, 6} Vooral het effect van de planeet Mars is belangrijk geworden, grotendeels door de relatief snelle groei in de beschikbare informatie over atleten en dus de grotere hoeveelheid beschikbare relevante geboortegegevens.⁶ Dieschbourg heeft aangetoond dat planetaire aspecten ook invloeden hebben, maar in mindere mate. Aan de andere kant moet worden opgemerkt dat er weinig significant bewijs is voor het bestaan van dierenriemtekens, of van huizen, maar meer voor het bestaan van hoeken.⁷ Roberts heeft erop gewezen dat deze planetaire invloeden met de snelheid van het licht moeten reizen.⁴ Seymour, die erkent dat deze invloeden zwak zijn, beweert ook dat de planetaire zwaartekracht op het buitenste deel van de aardatmosfeer (zoals de getijdenwerking van de maan op aarde), hoewel die ook extreem zwak is, enorme resonantieverstoring kan ondergaan (10.000x). Die kan op zijn beurt het magnetische veld van de aarde verstoren, net zoals de maan.⁸ (Dat de planeten in staat zijn de buitenste atmosfeer van de aarde op die manier te verstoren wordt op overeenkomstige wijze aangetoond door hun bekende invloed op de zonnevlekkencyclus. De gecombineerde zwaartekrachtwerking van de planeten, in het bijzonder bij een disharmonisch aspect, veroorzaakt hierin onregelmatigheden.) Deze verstoringen van het aardmagnetisch veld, van de juiste frequentie, hebben dan invloed op ons zenuwstelsel. Seymour heeft aangetoond dat zijn theorie de relatieve variaties van de individuele planetaire invloeden kan voorspellen, vanaf het punt dat ze het dichtst op de aarde staan, vergeleken met die op het moment dat ze het verst weg staan.⁸ Zijn theorie kan ook de waargenomen effecten op dagen met vermeerderde geomagnetische storing verklaren. Roberts heeft geopperd dat een immaterieel, bloemvormig orgaan de magnetische storingen aanvoelt, die op de een of andere manier tot uitdrukking komen als onze persoonlijkheidstrekken.⁴

Addey is erin geslaagd de resultaten van de Gauquelins te formaliseren (en hij had gemakkelijk

hetzelfde kunnen doen met die van Dieschbourg) door harmonische analyse te gebruiken.^{9, 5, 7} Dit biedt de mogelijkheid de complexiteit van de genetische code adequaat in astrologische termen uit te drukken. De traditionele analyse daarentegen, aan de hand van de dierenriemtekens, door verdeling in huizen, en door gebruik te maken van conventionele aspecten, hoewel uitermate nuttig en verbijsterend accuraat, mist soms die mogelijkheid. Addey maakte later een begin met het maken van verzamelingen individuele duidingen, met gedetailleerd onderzoek van de vierde *harmonic* van een aantal planeten, gebaseerd op de heel aannemelijke *trekkenhypothese* van het karakter.³

In een poging de vraag te beantwoorden wat “de juiste” ascendant is, bekritiseerde Stubbs de klassieke Ascendant en stelde in plaats daarvan, vanwege de eenvoud het Morinus-huizensysteem voor, vanwege zijn wereldwijde toepassingsmogelijkheden en vanwege zijn mogelijkheid het Marseffect aan te tonen.^{10, 11, 28} Maar als we vooralsnog even zouden aannemen dat Seymours theorie grotendeels klopt, dan moeten we misschien niet zozeer de hemelequator, zoals bij Morinus, maar de magnetische equator in beschouwing nemen, die er met een scherpe hoek (van ongeveer 13 graden) op staat. Een studie over de draagtijd van verscheidene zoogdieren gekoppeld aan de regels van de *prenatale epoch* biedt in principe een manier om wetenschappelijk vast te stellen wat de meest “juiste” ascendant zou moeten zijn.^{12, 20} Figuur 1 illustreert het centrale idee dat hierboven werd beschreven.⁵

De prenatale epoch en het ideale geboortemoment

Wat betreft onze individuele oorsprong zijn er twee momenten die astrologisch belangrijk zijn: dat van de geboorte en dat van de bevruchting. De enige astrologische regels die enigszins passen in de biologische reeks van gebeurtenissen die hierboven

is beschreven, zijn die van de *regel van Hermes*. Deze werden grotendeels ontwikkeld door Sepharial (Walter Gorn Old) en werden door E.H. Bailey vastgelegd als de prenatale epoch.²⁰ Deze regels bevatten vier variabelen, namelijk het geslacht van de pasgeboren baby, en de posities van de Maan, de Ascendant en de Zon op het moment van geboorte. De enige van deze vier waarover redelijkerwijs twijfel kan zijn is de positie van de Ascendant.²³

Deze regels stellen dat er op het moment van de prenatale epoch (het moment van bevruchting, stap 4, zie beneden) een bepaalde stand van de hemel is ten opzichte van de aarde. Ongeveer negen maanden later is er een aan dat moment gerelateerde stand van de hemel, op wat we het *ideale geboortemoment* kunnen noemen. Dat is een gevolg van de genetische aard van het hele geboorteprocess.¹² Zo heeft Addey voorgesteld, en recente verslagen lijken dit te bevestigen, dat we niet alleen onze fysieke verschijningsvorm, maar ook onze persoonlijkheid ontlene aan onze genen, die worden vastgelegd op het moment van bevruchting, en in principe onveranderlijk zijn.^{9, 24} De interpretatie van onze horoscoop, getrokken voor tijd, datum en plaats op het moment van *geboorte* beschrijft ook onze persoonlijkheid. Dat wil zeggen dat de karaktereigenschappen die op het moment van bevruchting zijn vastgelegd, moeten overeenstemmen met die welke beschreven worden voor het moment van geboorte. Dat kan alleen gebeuren op een voorbeschikt tijdstip: het ideale geboortemoment. Dat betekent, niettegenstaande het algemeen aanvaarde idee dat ons zelfstandige leven begint op het moment van onze eerste ademhaling, dat er voor iedereen van ons een natuurlijk, of ideaal, moment is om te worden geboren.⁷ Deze persoonlijke en specifieke tijd is een belangrijk geboorterecht, dat we verliezen als onze geboorte niet plaatsvindt wanneer dat zou moeten, bijvoorbeeld door opwekking van de

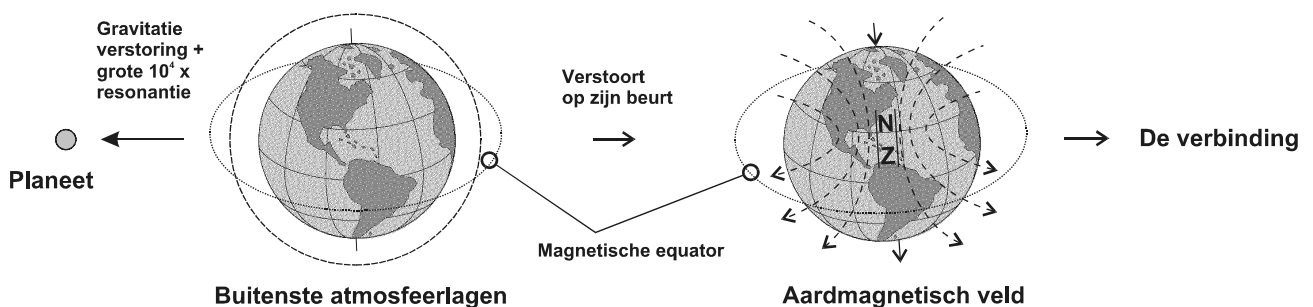

fig 1, de astrologische kant

geboorte met behulp van medicijnen, een ongeluk, het gebruik van een verlostang of een stuitgeboorte. Net zo raken we eventueel vervreemd van “onze tijd” door cryo-conservering, menselijk klonen, en worden we mogelijk minder gezond door het injecteren van sperma in eitjes zonder dat rekening wordt gehouden met dit ideale moment.

Tot besluit: zou het mogelijk zijn, wat betreft het bevruchtungs- en geboortemoment, dat de uitblinkers van de Gauquelins, die collectief sterkere planetaire invloeden bij de geboorte vertonen, niet alleen gunstige geboortehoroscopen hebben, maar dat die ook worden versterkt door evenzo gunstige epoch-horoscopen? Zou het die combinatie kunnen zijn die bepaalde pasgeborenen een potentiële status van uitblinker geeft? De waargenomen versterking van planetaire invloeden op dagen met geomagnetische storingen biedt op het eerste gezicht een argument hiertegen. Disharmonische planeetaspecten op het geboortemoment zijn nu net van dien aard dat zij geomagnetische storingen tot gevolg hebben *via* de zonnwind door grote zonnevlekkenactiviteit, *zowel als* dat zij de persoonlijkheidskenmerken geven die nodig zijn om te kunnen uitblinken. We zouden hier te maken kunnen hebben met een voorbeeld van zuivere synchroniciteit.

De biologische kant¹³

Inleiding

Het universum is ongeveer dertigmiljard jaar oud. De aarde heeft nu ongeveer vierenhalfmiljard jaar om de zon gedraaid en de oudste sporen van leven hier dateren van ongeveer vier miljard jaar geleden. De aarde is dus relatief kort zonder leven geweest. De miljarden jaren die er zijn voorbijgegaan sinds het eerste leven op de aarde omvatten de zogenaamde ‘diepe tijd’ van gemeenschappelijke biologische evolutie en geologische verandering. Daartegen afgezet lijkt de tijd dat de mens bestaat maar een enkel ogenblik.

We kunnen de aarde visualiseren als een bol die bedekt is met een dunne laag weefsel die we leven noemen. Levende dingen zijn opgebouwd uit onzichtbare, zachte bouwstenen die we cellen noemen. Iedere cel draagt een speciale chemische stof in zich die we desoxyribonucleïnezuur, DNA noemen. DNA is een groot molecuul dat uit maar vijf chemische elementen bestaat: koolstof, waterstof, stikstof, zuurstof en fosfor. Het DNA verenigt al het leven in een gezamenlijke geschiedenis, doordat iedere cel van ieder levend wezen sinds viermiljard jaar een DNA-variant bevat. Omdat DNA zichzelf

kan kopiëren, kunnen levende wezens een nageslacht produceren en zo hebben ze een gemeenschappelijke afkomst door hun gemeenschappelijke voorouders. Aangezien alle levende wezens DNA-reeksen gemeenschappelijk hebben, levert het adembenemende idee dat één enkele levensvorm met zijn DNA-structuur de voorouder van alle levende wezens op aarde is, de basis voor een soort Grote Geboorte-theorie.

De groei van cellen in een bevrucht eitje tot een levend wezen wordt ontwikkeling genoemd, en de ontwikkeling van leven op aarde wordt evolutie genoemd. Zowel ontwikkeling als evolutie brengen verbazend gecompliceerde structuren voort, die tijdafhankelijk zijn en die hiërarchisch zijn opgebouwd, door de samenwerking tussen eiwitten en genen (die helemaal uit DNA bestaan). Het DNA in iedere cel van een persoon (het “genoom” van die persoon) is wat betreft ontwerp en inhoud hoogstwaarschijnlijk een hele encyclopedie. Vergeleken bij een cel zijn we zelf enorm groot, en cellen zijn op hun beurt weer groot vergeleken bij de atomen van de chemische elementen waar die, en wij dus ook, van zijn gemaakt. We bestaan uit honderdtriljoen (duizendmiljard) cellen en iedere cel bestaat weer uit honderdtriljoen atomen. Vandaar dat de complexiteit van een cel in atomaire termen ongeveer gelijk is aan de complexiteit van een persoon (inclusief hersenen) op cellulair niveau.

Interessant genoeg is 99,6% van ons werkzame DNA identiek aan dat van de chimpansee.¹⁴ Die resterende 0,4% lijkt ineens wel erg belangrijk!¹³

Mutaties

Mutatie is het plotseling verschijnen van een nieuwe afwijkende vorm, of *gedrag* (zoals van astrologische eigenschappen?) die niet verdwijnt, maar eerder tot bloei komt in opeenvolgende generaties. Deze nieuwe vormen of patronen worden veroorzaakt door veranderingen in de volgorde van basen (vier in het bijzonder) in het DNA van het gen. De onveranderlijke regels voor de samenstelling van een basenpaar die ervoor zorgen dat informatie kan worden gekopieerd van één dubbele DNA-spiraal naar twee, kunnen een fout die voorkomt vastleggen. Zelfs een enkel basenpaar kan, indien het verkeerd wordt gekopieerd of gerepareerd, de betekenis van een DNA-streng volledig veranderen en die veranderde betekenis in alle volgende generaties van dat DNA behouden.

Mutaties zijn zeldzaam, maar ze kunnen nuttig zijn, gezien de ouderdom van het leven, omdat ze de

onderliggende oorzaak zijn van de diversiteit van het leven. Zonder mutaties zou het leven langgeleden hebben opgehouden te bestaan, doordat levensvormen zich niet zouden hebben kunnen aanpassen aan veranderingen in temperatuur, atmosfeer en waterniveau. Door kleine, maar voortdurende mutatie hebben de afstammelingen van sommige wezens een veelvoud aan verstoringen in het leefmilieu kunnen doorstaan om zo tot de miljoenen soorten uit te groeien die we tegenwoordig kennen. Als we kijken naar de huidige diversiteit van het leven op aarde, is het moeilijk te geloven dat het principe van natuurlijke selectie, dat het overleven van sommige - maar niet van alle - toevallig voorkomende verschillen in de volgorde in het DNA toestaat, verantwoordelijk is voor het ontstaan van zo veel verschillende levensvormen. Maar iedere mutatie kan een nieuwe vorm doen ontstaan en iedere mutatie moet logisch zijn binnen haar eigen context voordat die kan dienen als basis voor weer een volgende mutatie. Op die manier zullen de veranderingen zich opeenstapelen naarmate de tijd verstrijkt, en achteraf, maar ook alleen achteraf, als een opmerkelijke parodie op een intelligent plan worden gezien. De kracht achter Darwins principe van natuurlijke selectie is de verkwistende, maar tot dusverre succesvolle strategie van het DNA om via imperfecte replicatie stress en concurrentie in het milieu te overleven.

Aan de andere kant zijn sommige veranderingen schadelijk. Oorzaken van kanker, zoals teer uit sigaretten, bepaalde chemicaliën (carcinogenen), zonlicht en andere vormen van straling kunnen tot volledige breuken in het DNA leiden. Breuken in genen die voorkomen in de cellen die samensmelten tot een ontwikkelend embryo, kunnen fataal zijn of resulteren in ernstige ziekten. Voor ons betekent echter de zeldzaamheid van dergelijke mutaties, dat het DNA van het eerste bevruchte eitje en dat van alle cellen in de resulterende pasgeboren baby voor alle praktische doelen identiek zullen zijn.

Een eerste oorzaak¹³

Een *eerste oorzaak* is er een, die vanaf het eerste levensstadium verantwoordelijk is voor de geëvolueerde toestand van het leven zoals we die nu kennen. Voorbeelden van eerste oorzaken zijn bijvoorbeeld 1. de zon met zijn licht en warmte, 2. de beschikbaarheid van water in het grootste deel van het gematigde klimaat op aarde, en 3. de aanwezigheid van chemische elementen die essentieel voor het leven zijn, zoals koolstof, sulfaat, stikstof en fosfor. De directe waarneming van planetaire invloeden op ons geboortemoment door de Gau-

quelins die waarschijnlijk correleren met onze persoonlijke eigenschappen, die we in alle waarschijnlijkheid weer aan onze genen ontleen, vormt bewijs voor een eerste oorzaak. Daarom staan we gereed om planetaire invloeden toe te voegen aan onze lijst van eerste oorzaken en zo een direct verband tussen astrologie en de vastgelegde wetenschap der biologie aan te tonen.

Biologische klokken¹⁵

Het bestuderen van de astrologie geeft ons een idee van de tijd. Alle levende wezens bestaan in tijd en ruimte. Ze functioneren in de tijd door het gebruik van een keur aan biologische klokken; fysiologische processen die de tijd meten door aanwijzingen uit de omgeving te gebruiken zoals de getijden, en licht/donker-cycli, die weer voortkomen uit de bewegende relatie van de aarde met de andere lichamen in het zonnestelsel. Wat betreft de geboorteastronomie is onze aandacht geconcentreerd op ontwikkelingsklokken. In eerste instantie zijn die afhankelijk van ons centraal zenuwstelsel (de hersenen, de hersenstam en het ruggenmerg) en dan weer van onze endocriene klieren die hormonen produceren, dat wil zeggen de hypofyse en hypothalamus die de testikels, eierstokken en dan de placenta in gang zetten voor regulering van de zwangerschap.

Welke informatie uit de omgeving wordt gebruikt voor het regelen van de ontwikkelingsklok bij zoogdieren? Het antwoord ligt mogelijk in de frequentie van de magnetische storingen die worden veroorzaakt door de door resonantie versterkte getijdeneffecten van de planeten op het buitenste deel van de aardatmosfeer.

Wat is het in ons, dat de frequenties van het gestoorde aardmagnetisch veld opmerkt? Het antwoord ligt mogelijk in Roberts immateriële, bloemachtige orgaan.⁴ Maar laten we voor we hiermee verdergaan eerst eens kijken naar het volgende.

De eerste stadia van het geboorteprocess

Biologisch gezien kunnen we zeggen dat er voor ieder individu vijf stappen zijn die leiden de conceptie. (zie het volgende schema)

Vereenvoudigd schema van de eerste stappen in het proces van geboorte

Stap 1: in de moeder

Een half miljoen deels meiotische voorlopers van eitjes

↓ Vrouwelijke meiose

Vanaf de pubertijd iedere maand 1000 eitjes

Stap 2: in de vader

Voorlopers van zaadcellen

↓ Mannelijke meiose, 74 dagen

Volwassen zaadcellen

Stap 3: in de moeder

1000 eitjes in de eierstokken

↓ Ontwikkeling van een eitje, 14-16 dagen

Eén volgroeid eitje. Ovulatie in de eileider.

De rest van de eitjes degenereert.

Stap 4: in de moeder

Volgroeid eitje + geschikt en actief sperma

↓ In eileider: moment van bevruchting.
De prenatale epoch.

Bevrucht eitje (zygote)

Stap 5: in de moeder

Ontwikkeld bevrucht eitje. Kiemblaasje.

↓ In baarmoeder: conceptie, 4-6 dagen later.

Kiemblaasje nestelt zich in de baarmoederwand.

Binnen die vijf stappen (zeg tussen stappen 3 en 4) vindt de wederzijdse selectie van de vader en moeder plaats. In het proces dat we liefde noemen, of de selectie van een geschikte partner trekt het met bewustzijn begiftigde resultaat van het DNA van de moeder het met bewustzijn begiftigde resultaat van het DNA van de vader aan en *vice-versa*. Ideaal gezien is er sprake van liefde als elk tegen de ander kan zeggen:

Het gaat niet zozeer om hoe je eruitziet of wat je bent, hoewel dat wel belangrijk is, maar het gaat meer om hoe ik me voel, of welk gevoel je me geeft als ik bij je ben.

Liefde is belangrijk bij de opvoeding van kinderen, omdat je niet alleen zult houden van dat deel van het kind dat van jou komt, maar ook van dat deel dat het kind van je geliefde heeft. Het ontkennen van dit op liefde gebaseerde selectieproces is misschien een van de hoofdzaken (een andere is de angst voor geweld) waarom de meeste vrouwen verkrachting zo afschuwelijk vinden.

In de stappen 1 en 2 leiden vrouwelijke en mannelijke meiose tot een veelvoud aan eitjes en sperma, elk heel verschillend, maar toch afkomstig van de moeder of vader door langdurige en ononderbroken deling in twee delen. Tijdens stap 3 beginnen iedere maand ongeveer duizend eitjes (uit het oorspronkelijke aantal van een halfmiljoen) te ontwikkelen, waarvan er maar één - over het algemeen - door een eierstok wordt vrijgegeven. Net zo speelt in stap 4 maar één spermacel, uit een stuk of driehonderdmiljoen, een actieve rol op het moment van bevruchting. En zelfs dan, is er in stap 5 (conceptie) nog een laatste selectie, aangezien niet elk bevruchte eitje zich ook in de baarmoeder innestelt.¹⁶

Binnen die vijf stappen zijn de enige duidelijke momenten die planetaire selectie vereisen de vrouwelijke meiose (stap 1) en de ontwikkeling van het eitje (stap 3), ongeveer veertien dagen voor de bevruchting (stap 4). Het eitje dat dus de meest passende genen heeft voor de eigenschappen van de tijd (ingegeven door de heersende planetaire configuraties op het geboortemoment?) zal tot volle wasdom komen. Blijkbaar is de natuur, uit noodzaak, buitengewoon verkwistend met genenmateriaal in haar poging één baby te produceren die op het juiste moment wordt geboren. Haar aanpak om ervoor te zorgen dat er een tijdige geboorte plaatsvindt, is de situatie te overspoelen met enorme aantallen. Zo is na een selectieproces in twee stadia, uit de eitjesvoorraad van een halfmiljoen, het rijpe eitje voor die maand overgebleven. Vervolgens levert de vader een enorm aantal zaadcellen waaruit het vooraf geselecteerde eitje op het cruciale moment de eerste kiest met de de meest passende genenopbouw. (stap 4, het moment van bevruchting, de prenatale epoch) Op het moment van bevruchting (stap 4) is er niet alleen een combinatie van de genen van de moeder met die van de vader, maar ook het geslacht van de toekomstige baby wordt bepaald. Het sperma van de vader draagt het beslissende geslachtschromosoom. Na de bevruchting (stap 5), als de baarmoederwand een zich ontwikkelende eicel (kiemblaasje) wel of niet opneemt, lijkt er geen noodzaak voor planetaire invloed te zijn. Op dat moment is de genetische structuur voor het potentiële individu al compleet.

Een aanzienlijke tijd voor het moment van bevruchting en voor het hele proces, ligt het moment dat de eitjes van onze eigen moeder in haar eierstokken ontstonden, namelijk toen ze zelf nog maar een tien weken oude foetus was in de baarmoeder van haar grootmoeder aan moederszijde. Zelfs in dit stadium beginnen de eitjes in de foetus aan meiose, die vóór de geboorte van onze moeder

stilhoudt in wat wordt genoemd het dictyotene stadium (gevoerde diploten/profase). Aangezien enige astrologische invloed hier verantwoordelijk is voor het hele toekomstige nageslacht, waarvan sommigen misschien pas over decennia worden geboren, is het erg verleidelijk om te denken dat dit alleen de buiten- of “generatie”-planeten kan betreffen. De eitjes die in de foetus zijn gevormd, wachten dan tot onze moeder lichamelijk volwassen is en bevorderen de tijdige stimulatie (waarbij wellicht de persoonlijke planeten zijn betrokken, bijvoorbeeld de maan?) om te kunnen ontwikkelen tot rijpe eitjes die gereed zijn om de volgende generatie te initiëren (wij) op ons eigen moment van bevruchting. (stap 4)

Zo is het ook gegaan met het sperma dat zich in de testikels van onze vader heeft ontwikkeld, oorspronkelijk ontstaan uit zijn oercellen die in een vroeg embryonaal stadium in de baarmoeder van de grootmoeder aan vaderszijde naar zijn testes zijn gereisd. In tegenstelling tot eitjes wordt sperma continu in enorme hoeveelheden aangemaakt en is iedere zaadcel na ongeveer 74 dagen rijp (na éénvijfde jaar).¹⁹ Aangezien ze geen lang, onafhankelijk bestaan hebben is het meiotische proces (onder invloed van de persoonlijke planeten?) dat ze voortbrengt relatief recent. Zo zien we dus dat er verbindingen zijn, vooral via de vrouwelijke lijn, die zich over drie generaties uitstrekken.

Als de conceptie (stap 5) eenmaal heeft plaatsgevonden, vindt de ontwikkeling van het embryo, en vervolgens die van de foetus, snel en op exact het juiste moment plaats. Tegen de tijd dat we klaar zijn om geboren te worden (en de foetus lijkt hier zelf een rol in te spelen) zijn we in veel opzichten volgroeide wezens in miniatuuruitvoering. Figuur 2 beschouwt de directe biologische kant die in de vijf voorafgaande delen werd gepresenteerd.

We hebben nu globaal de biologische en astrologische kanten bekeken. Laten we nu gaan kijken naar de verbinding.

De verbinding

Ervanuit gaande dat we nog steeds op de goede weg zitten, moeten we nu gaan bepalen hoe ons centrale zenuwstelsel de magnetische storingen direct of indirect waarneemt. Wat betreft de directe waarneming heeft F.A. Brown beschreven hoe dieren op magnetisme reageren en Seymour heeft zijn gegevens nog wat verbeterd.^{21, 8} Of mensen wel of niet in staat zijn kleine veranderingen in het magnetische veld van de aarde waar te nemen en die te gebruiken voor de selectie van eitjes en sperma, staat nog te bezien.

Als we het indirecte geval beschouwen: Seymour stelt voor dat de elektrische stroom die gepaard gaat met de fluctuaties in het aardmagnetisch veld de zenuwimpulsen naar de zenuwcellen zouden kunnen sturen, die op hun beurt worden waargenomen door ons centrale zenuwstelsel, een beetje zoals de antenne van een afgestemde televisieontvanger radiogolven opvangt.⁸ Op vergelijkbare wijze herinneren we ons dat Roberts een immaterieel bloemachtig orgaan heeft voorgesteld dat de magnetische verstoringen zichtbaar in de vorm van psychische golven waarneemt.⁴ Ook kunnen magnetische storingen de mate van rotatie van vlak gepolariseerd licht veranderen. Mogelijk nemen we dat met onze ogen waar, waarschijnlijk onwillekeurig. Het is interessant op te merken dat linksdraaiende DNA-spiralen (de rechtsdraaiende bevatten meer spanning) het vlak gepolariseerde licht op een van twee manieren kunnen roteren.² Ook bij de bouwstenen van eiwitten, de aminozuren, werkt dit zo. Blijkbaar bestaan er van de laatstgenoemde geen spiegelbeelden in de natuur.

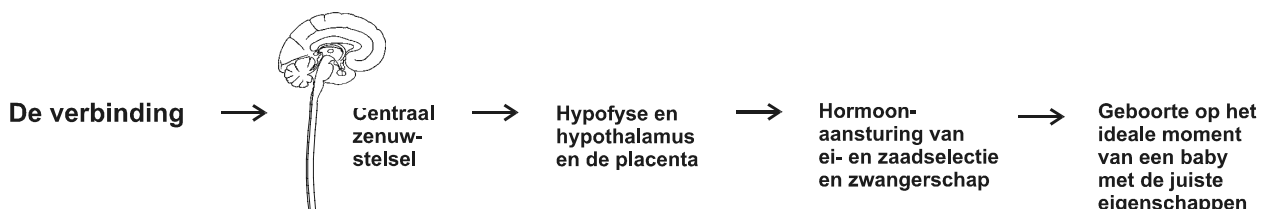

fig. 2, de directe biologische kant

Astrologische kant

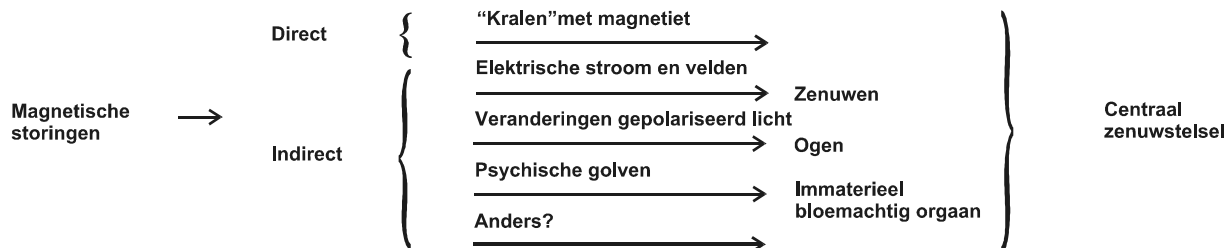

fig. 3, de verbinding

Dat betekent dat het door de tijd heen mogelijk geweest zou moeten zijn, dat in de natuur organen zouden zijn ontwikkeld voor het detecteren van verandering in de rotatie van vlak gepolariseerd licht.

Welke methode ook van toepassing is, we moeten ons de vraag stellen: hoe helpt dit detectieproces tweemaal in het selecteren van eitjes, en misschien één keer bij het selecteren van sperma, die de juiste eigenschappen voor die tijd hebben?²² Omdat het nodig is op twee verschillende momenten eitjes te selecteren, moet het detectieproces bij vrouwen waarschijnlijk ontwikkeld zijn dan bij mannen. Dat kunnen we genetisch verklaren door erop te wijzen dat vrouwen substantieel meer genen in hun dubbele X-chromosoom hebben dan mannen in hun XY. Figuur 3 vat de “verbinding” samen.

Het is duidelijk dat we moeten vaststellen hoe planetaire invloeden precies kunnen worden gedetecteerd om zo een veel diepgaander begrip te ontwikkelen van wat er in de “verbinding” gebeurt.

Wat moeten we nog meer doen?

Er zijn twee grote taken en een kleinere, waarvoor we gesteld lijken te zijn.

1. Het vaststellen van de meest juiste Ascendant die de dagelijkse statistieken zoals Gauquelin die berekent insluit.

2. Aantonen hoe deze verbeterde Ascendant en dito huizensysteem kan worden gebruikt, in verband met harmonische analyse, om horoscoopduidingen te ontwikkelen die astrologen voor hun cliënten kunnen gebruiken.

3. De regels van de prenatale epoch zo aanpassen dat ze zowel rekening houden met de moderne medische kennis van het proces van geboorte als met de resultaten van studie van bevruchting bij dieren.

Conclusie

Ondanks de grote hoeveelheid te verrichten werk stel ik dat “wetenschappelijke waarheid in de geboorteastronomie” nu aanzienlijk dichterbij ons bereik ligt. ■

Noten

1. C. Stubbs, *The Science of Astrology* in *The Astrological Journal* Sept./Oct. 1996
2. J. Watson, J. Tooze and D. Kurtz, *Recombinant DNA*, Scientific American Books, New York, USA, 1983
3. R. Tomaschek in J. M. Addey, “A New Study of Astrology”, Urania Trust, London, 1996, Appendix 3
4. P. Roberts, *The Message of Astrology*, The Aquarian Press, Wellingborough, UK, 1990
5. M. Gauquelin, *Planetary Heredity*, A.C.S. Publications, San Diego, USA, 1988, and references cited there
6. S. Ertel and K. Irvine, *The Tenacious Mars Effect*, The Urania Trust, London, 1996
7. G. Dean and F. Mather, *Recent Advances in Natal Astrology*, The Astrological Association, Bromley, UK, 1977
8. P. Seymour, *Astrology: The Evidence of Science*, Leonard Books, Luton, UK, 1988
9. J. M. Addey, *Harmonics in Astrology*, L.N. Fowler, Romford, UK, 1976
10. B. de Beer in *Urania*, jg. 90 (1996) nr.2. p. 31
11. C. Stubbs, *Our Birth on Earth* in *Astrology Quarterly* vol. 64, no. 4, p. 27 (1994)
12. C. Stubbs in *Urania*, jg. 89 (1995) nr. 3. p. 55
13. R. Pollock, *Abstracted and modified from Signs of Life*, Penguin, London, UK, 1994
14. C. Sagan and S. Druyan, *Shadows of forgotten Ancestors*, Random House, London, UK, 1992
15. J. Brady, *Biological Clocks*, Arnold, London, UK, 1979
16. C. Stubbs, in *Letters to the Editor*, *The Astrological Journal* Sept/Oct. 1990
17. C. Stubbs, *ibid.*, Sept/Oct. 1993
18. C. Stubbs, *ibid.*, May/June 1995
19. E.J. Gardner, *Human Heredity*, J. Wiley, New York, USA, 1983
20. E.H. Bailey, *The Pre-Natal Epoch*, Samuel Weiser, New York, USA, 1974
21. F.A. Brown, *How Animals Respond to Magnetism*, Discovery, November, 1963
22. A. Dubrov, *Geomagnetism and Life*, Russia, ca. 1973 (Engelse versie)
23. Er zijn ten minste vijf maancycli: de synodische, de

siderische, de draconische, de tropische en de anomalistische. De prenatale epoch lijkt de eerste twee te gebruiken. De lengten van de laatste vier liggen allemaal dicht bij elkaar, maar iedere tien cycli is het verschil belangrijk met betrekking tot het bepalen van ene geboortemoment.²⁵ Stubbs heeft voorgesteld het Morin-punt te gebruiken.²⁶ Aangezien het nu moeilijk wordt om te bepalen of de maan ‘boven of beneden de aarde ligt’, moeten we óf de coördinaten van de rechte klimming gebruiken (De Nautical Almanac geeft de posities van de zon, maan en planeten accuraat aan in rechte klimming en declinatie voor de posities van de maan, ascendant en zon, óf we moeten het idee van “boven en beneden de aarde” vervangen door “boven en beneden het Morin-punt (en de tegenoverliggende coördinaat in eclipticale lengte)” aangezien dit alleen het oostpunt op de equator is dat wordt uitgedrukt in eclipticale lengte.²⁷

Het laatstgenoemde alternatief heeft het voordeel dat de posities van de maan en zon zouden blijven worden gedefinieerd door eclipticale lengte, de coördinaat waar astrologen het liefst mee werken, en dat het bovendien problemen met declinatie parallellen zou vermijden.

24. a. G. Turner of Hunter Genetics in the Lancet (1996)
- b. Lesch, Neils et al., University of Wurzburg; Murphy of N.I.H., in Science (1996)
- c. Cloninger et al., Washington University in St. Louis, USA / Herzog Memorial Hospital, Jerusalem, Israel
25. J. Addey, *A New Study of Astrology*, The Urania Trust, London, 1996., p 74.
26. A. Harvey in *Astrology Quarterly*, Correspondence, vol. 65 no.3 p.55 (1995)
27. B. de Beer in *Urania*, jg. 89 (1995) nr. 3 p.58
28. C.Stubbs in *Urania*, jg. 97 (2003) nr.4 p.66

FUNCTIE VAN DE ZEVENDE SECTOR IN DE HOROSCOOP (met voorbeelden)

E.I.K. Esser

Een sector in een horoscoop is in feite een uitsplitsing, een verbijzondering van het ascendantpunt, waar immers de zodiak de aarde “raakt” en via welke de cosmische invloeden zich hier op aarde manifesteren. Dit aardvlak is in twaalfen verdeeld en verbeeldt het werkveld van onze psyche in de meest concrete zin. Zo kunnen we de 7e sector in ideële zin beschouwen als het specifieke werkveld voor samenwerking en integratie van het ik met een polariteit die het tegenover zich gesteld ziet. Daarom vinden we in de 7e sector natuurlijk ook alle vormen van openlijke tegenwerking of vijandschap.

Als er een oppositie is tussen Zon en Maan, waardoor dan het Pars in de meeste gevallen in 7 komt, is er ook sprake van volle Maan. Dan is het Maanvlak dat naar onze zijde is toegekeerd geheel beschenen door het licht van de Zon. In feite dus geleend licht. Het ego als “schijn”-ik is dus ook als het ware opgeblazen met geleende energie, welke niet van haarzelf is. Alle aandacht gaat naar dat helder schijnende voorwerp aan het firmament van onze ziel maar het is niet echt, het is een projectie. De Maan gaat zich in omvang als het ware te buiten ter compensatie van een tekort elders in de horoscoop, meestal tekort aan Zonne-energie. Wordt dit fenomeen dan uitgewerkt op de 1-7 as van de horoscoop dan is het duidelijk dat er onbalans is in de ik en jij-as in onze ziel.

Omdat hier per definitie sprake is van een ingaande Zon-Maan-oppositie, (anders stond het Pars in 6), wil ik er nog op wijzen dat er altijd een bepaalde illusie in het spel is, veroorzaakt door de sterkere Maan. Geborene houdt vast aan een denkbeeld of traumatisch gevoel dat een dominerende invloed heeft op het leven. Al is het maar dat geborene denkt dat hij zo is als de Maan zich verbeeldt te zijn. Ons aardgebonden ego is immers aan het leren om zich in dienst te stellen van het hoger zelf. Maar dan moet het alle materiële condities laten varen, en dat kost een strijd voor meerdere levens, want het ego is bang voor zijn ondergang. Bij volle Maan is die angst eigenlijk op zijn hevigst.

De slingerang (individuatie-spiraal) geeft een duidelijk beeld van de betekenis van de 7e sector in het grote geheel: Zijn we in ons individuatieproces vanaf sector 4 via 3, 5, 6 en 1 naar boven gespiraald, dan bereiken we op ons 42e levensjaar de horizon. Dit is een cruciaal moment, omdat onze psyche onder de horizon al het materiaal ter beschikking vond om een volwaardige persoonlijkheid op te bouwen. Thans wordt het geacht klaar te zijn om zich naar buiten te presenteren. Het vindt een ander ik tegenover zich gesteld, en de structuur van geborene (opgebouwd in vorige levens) bepaalt of hij zich zal verbinden met dat andere ik of zich juist afkeren.

De 7e sector is het veld van overleg en overbrugging, waar tegenstellingen vereffend kunnen worden. Kan de psyche dat niet, dan valt hij terug op zichzelf. Soms komt er voor in de plaats een grote onafhankelijkheid van handelen (tegenoverliggende sector 1) waardoor we dan dikwijls het Pars in sector 7 zien staan. Geborene moet een deel van zijn onafhankelijkheid inleveren, en leren wat het is om zich te verenigen met de ander, of op zijn minst hulp te aanvaarden. In bepaalde gevallen betekent het Pars in 7 ook dat geborene een verkeerd beeld (Maan) heeft gekregen van samenwerking, dus zonder specifieke nadruk op sector 1.

In hoogste aanzicht komt de mens na de gang door de sectoren onder de horizon in sector 7 tegenover zijn hoger zelf te staan, op het moment dat (zoals opgemerkt) de angst van het ego het grootst is om grip op het leven te verliezen. Dus deze sector kan een keerpunt zijn in het leven, voor iedereen.

Het is zeker geen toeval dat het huwelijk (7) een leerschool is om aan zichzelf te werken, daar de partners eigenlijk verondersteld worden te helpen om de psyche van de ander te complementeren, want dat is waar het hoger zelf in ons primair naar streeft. Dat dit nog maar in een pril en ideëel stadium verkeert, komt voort uit het geestelijk ontwikkelingsstadium van de mensheid. We zullen het wezen van de 7e sector nader bekijken aan de hand van twee horoscopen, die ieder op eigen wijze met deze materie omgaan.

Ik heb daarbij rekening gehouden met de ethiek van de astrologie. Beide personen zijn op de hoogte van deze publicatie, maar zijn overigens ook onvindbaar, sorry dus voor de speurders.

Zoals ik al ooit eerder zei, vinden we de essentie van het Pars als onderliggend gegeven van dit bestaan, terug in vele kleine bouwsteentjes (horoscoopfiguraties) in de horoscoop. We gaan dus op zoek naar ogenschijnlijk afzonderlijke elementen die echter samen blijken uit te monden in de levensles, de opdracht van de onderhavige incarnatie.

Voorbeeldhoroscoop 1

De eerste horoscoop is van een vrouw. knappe verschijning, maar bij nadere kennismaking mannelijk, resoluut en vooral mentaal ingesteld. Zoals ik al zei hebben beide horoscopen het Pars in 7 maar ieder op hun eigen wijze. Deze vrouw heeft begrijpelijk een Zon-Maan oppositie, waarvan de problematiek zich voelbaar maakt op het denkvlak (van sector 3 naar 9).

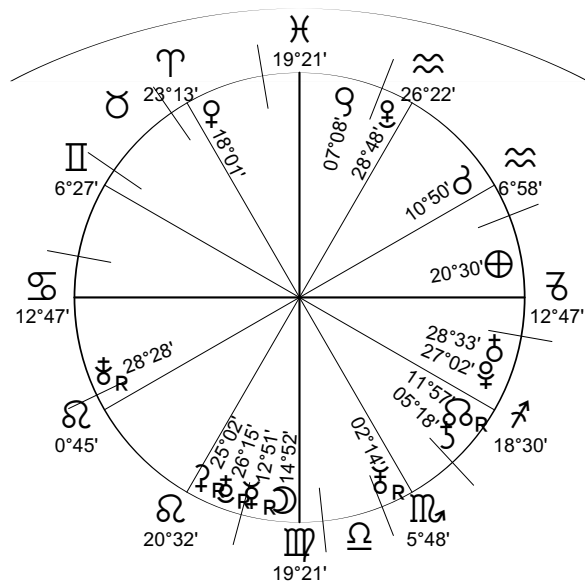

fig. 1, horoscoop 1

Haar eigenlijke wezen is “intuïtief weten” en ethiek (Zon op Pisces in 9), maar ze meent het beter uit te kunnen werken in 3 met haar aangenomen levenshouding en haar conditionering: Maan uitgaand conjunct hr.12. Dat komt kort gezegd neer op het zich telkens willen onttrekken aan haar diepere identiteit (Zon) via communicatie, en ze heeft zo een rol aangenomen. Haar echte Ik is onzichtbaar. Ze zit in het onderwijs (Object koppelt in 3, en hr.9 staat in sector 1, en ze leert haar studenten met nietsontziende ijver (Maan in Virgo).

Jupiter ingaand conjunct Pluto doet je de ander dwingen de dingen zondermeer aan te nemen. Dan staat Saturnus in Sagittarius op 5 wat de zaak nog wat strenger maakt, onbuigzaam in ideële kwesties.

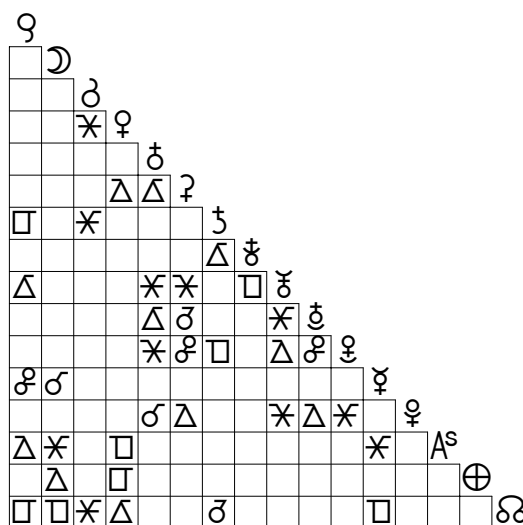

fig. 2, aspecten horoscoop 1

Hr.7 (Saturnus) staat in 5, hetgeen wil zeggen dat iedere vorm van samenwerking zich afspeelt binnen haar wilssfeer, anders gezegd : ik wil wel samenwerken maar dan moet ik het laatste woord hebben. Allesbehalve toegevend dus.

Ziehier de bouwstenen voor een Pars in 7, welke moet leren om met een partner op voet van gelijkheid om te gaan. Maar hier stellen we ons de vraag: Waarom werkt ze alles uit in 3, en neemt ze niet die Zon in 9?

Dat komt omdat ze een groot *gebrek aan zelfvertrouwen* heeft. hr.5 loopt uitgaand conjunct hr.1 in 6, dat wil zeggen, ze ontleent haar wilskracht nog aan het feit dat ze nuttig voor de samenleving kan zijn, aan de zelfstandigheid in haar werk. Maar een echt centrum is het nog niet.

Dan is er nog iets basaal wat hier zeker een rol speelt en dat is Zon uitgaand vierkant Saturnus, van 5 naar 9. Dit wil zeggen dat ze haar identiteit en haar zelfvertrouwen op geestelijk gebied nog teveel ophangt aan uiterlijke resultaten, aan bevestiging van buiten. Die bevestiging heeft ze van haar vader blijkbaar nooit gehad, en haar moeder deelde de lakens uit. De vader was boer en had geen tijd voor opvoedingsaangelegenheden. (Werk aan huis = hr.10 in 4) Die hr.10 is echter ook Neptunus in 4, en de vader was alleszins afkerig van een stevige slok tussen de bedrijven door. De moederfiguur heeft het dus moeten doen in de ontwikkeling, en die gaf haar met de paplepel in dat mannen in feite niets waard zijn. Dat was haar voorbeeld. Bouw alleen op je zelf. Dat "zelf" was niet zo solide, dus zocht ze het in haar sterkste kant: het denkvermogen. Dit is niet verwonderlijk als we zien dat het Object in 3 koppelt, waarin bovendien de Maan oppositie Zon staat, terwijl de korte gang door de drie denkhuisen gaat!

Toch zou ze graag een goede partner hebben, en ze is ook in staat naar zichzelf te kijken. Daarom is het nooit zo hopeloos als het mag lijken. Venus staat uitgaand vierkant op het Pars, geen toeval. Door veel korstondige relaties (Venus in Aries) leert ze op de duur toch wat integratie is, en die Cancer ascendant geeft haar opnemingsvermogen, en daarbij kwetsbaarheid. Ze is niet zo flink als ze lijkt. Wanneer ze in staat is haar schijn flinkheid af te leggen en voor de zon in Pisces op 9 kiest, is een duurzame relatie mogelijk. Het Pars staat in Capricornus: ze is aan het leren zelf verantwoording te dragen voor haar verbintenissen en deze vorm te geven.

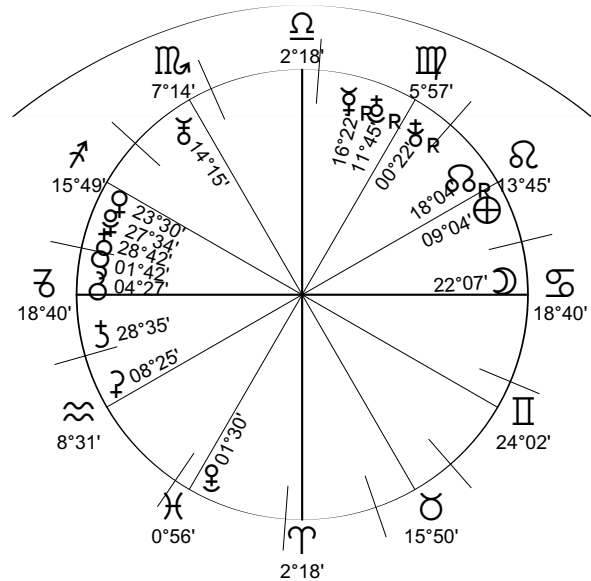

fig. 3, horoscoop 2

Voorbeeldhoroscoop 2

Dan de andere vrouw met Pars in 7. Een totaal ander mens. Ook hier moet weliswaar integratie geleerd worden, maar langs een andere weg. Er is veel minder sprake van gebrek aan zelfvertrouwen dan bij de vorige persoon. We hebben hier geen volwaardige Zon-Maan oppositie waarmee ze de Zon zou kunnen verdringen; wèl een Zon in 12, maar dat is veel eerder een zich afgesloten voelen dan gebrek aan zelfwaardering, en vaak ook eenzaamheid. Daarbij laadt de Zon zich op aan Mars per uitgaand conjunct, en is de actieradius van de Zonnekracht vergroot door de driehoek met Uranus. De problematiek ligt ergens anders. We vinden hier een spanningsveld van 1 naar 7 via een oppositie tussen Maan en Saturnus (hr.1)

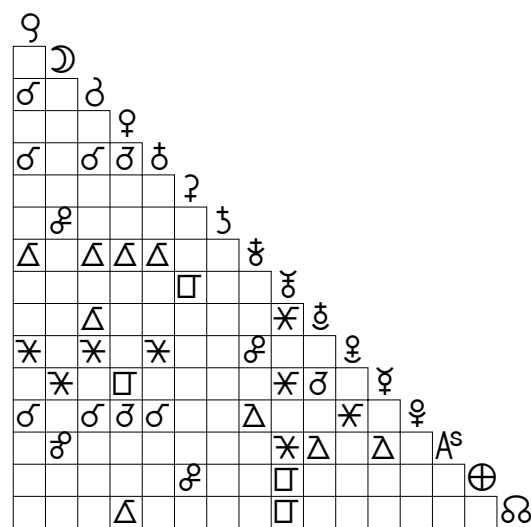

fig. 4, aspecten horoscoop 2

Astral

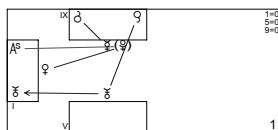
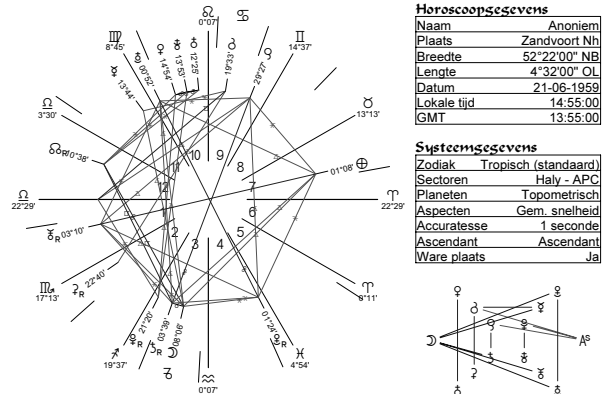
Merlin's Deluxe Astrology Book

Het hele zielenveld (Maan) wordt beperkt door de Saturnuskraft in sector 1. De vrouwelijke groei-kraft staat onder spanning, en er is angst voor het vrouw zijn. Dit is bovendien ook het enige aspect dat hr.1 maakt. Dit zijn al signalen in de richting van het Pars. Hr.1 staat in 1 en dit is onvoorwaardelijke self-supporting onafhankelijkheid en zelfstandigheid. Ze heeft niemand nodig. Wel hebben we hier weer een vader die op de achtergrond blijft en de moeder een kans geeft de regie over te nemen. Zij heeft dat dan ook terdege gedaan tot groot misnoegen van het kind dat meende alles zelf te kunnen. Alle initiatieven werden uit handen genomen en overdreven zorg maakte het kind hopeloos. (Maan in Cancer)

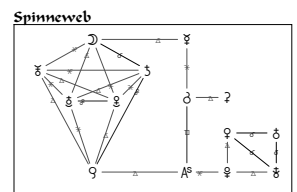
Maan-Saturnus oppositie gaat ook gepaard met angst, en die komt hier voort uit de twijfel om zich over te geven aan samenwerking, want de zelfstandigheid is haar identiteit geworden. De moeder zet haar wel voortdurend aan tot samenwerking (Maan in 7) en daarom is haar levenshouding er een geworden van je voordoen als toegeeflijk zijnde. Maan in positief huis en negatief teken speelt gemakkelijk een rol. Maar niets is minder waar. Het is slechts schijn, ze verbindt zich met niets en niemand. Ze is zeer emotioneel, lacht veel en luid, en houdt van acteren, eigenschappen van de Maan in Cancer. De oppositie Maan in 7 met Saturnus in 1 kunnen we eenvoudigheds-halve omschrijven met: durft zich niet te verbinden uit angst voor verlies van zelfstandigheid. De illusie hier is: "Ik kan het het beste maar zelf alleen doen, dan loop ik geen gevaar in de steek gelaten of gedessilluseerd te worden. Bekijken we het Pars dan naar sector en teken, dan is de levensles: "zich te leren integreren met behoud van eigen identiteit" (Pars in Leo).

Voorbeeld 3: Johann Sebastian Bach

Ik kan nauwelijks nalaten om Joh. Seb. Bach die ook het Pars in 7 had, kort als laatste voorbeeld aan te halen. Zon in Aries, Maan in Libra, Capricornus scendant. Hij had twee voortreffelijke huwelijken tijdens zijn leven (zijn eerste vrouw overleed) en hij wist beslist wel met mensen samen te werken, maar bij hem was de zevende sector problematiek er een van leren omgaan met tegenwerking. Hij moest van superieuren vrij regelmatig onbegrip evaren terwijl hij zich terdege bewust was dat hij bijzondere kwaliteiten bezat als musicus. Gezien zijn mystieke instelling mogen we veronderstellen dat hij zijn levensopdracht ook in dat licht heeft weten te plaatsen. ■

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
☉	29°26'45"											
☽	8°05'41"											
♃	19°32'54"											
♄	14°54'09"											
♅	12°24'41"											
♆	22°40'08"											
♇	3°39'29"											
♈	13°53'07"											
♉	3°10'13"											
♊	0°52'17"											
♋	1°24'26"											
♌	13°44'10"											
♍	21°20'02"											
♎	22°28'40"											
♏	1°07'36"											
♐	63°10'37'36"											

Aspecttotalen	Uit	In	Toe	Af	Tot.
☉	3	1	1	3	4
♃	8	10	12	6	18
♄	2	1	3	0	3
Totaal	13	12	16	9	25

Verheffingen	Ess.	Acc.
Verheffing		♎
Sterk	5	
Zwak	8	
Val		
K.gang	1 10 9 11 9	

Astral is een deluxe astrologieprogramma. Bijzonder uitgebreid en accuraat, bijzonder mooi om te zien, bijzonder handig in het gebruik. Astral ondersteunt diverse astrologische systemen, waaronder het WvA-systeem. Astral geeft u veel kleurige tekeningen en tabellen, en een professionele afdruk van de horoscoop op papier. Een uitgebreid online handboek van ruim 150 pagina's behandelt alle opties en technische achtergronden.

U kunt de sharewareversie van Astral al voor € 7,00 aanschaffen. U kunt het programma dan (met een paar kleine beperkingen) rustig zelf uitproberen. Als u het programma binnen vier weken bestelt, krijgt u dit bedrag zelfs retour! De volledige versie kost € 66,00. Minimum systeemeisen: CPU 486DX-66, Windows 3.11, 256-kleuren scherm.

Merlin's Software

Postbus 473 * 3700 AL ZEIST

Website: <http://www.merlinsoftware.cjlb.net>

E-mail: dennis@merlinsoftware.cjb.net

Tel: 030 - 696 19 37

BOEKBESPREKING: DE HERMETISCHE SCHAKEL

Jan Moerbeek

Titel: De Hermetische Schakel

Auteur: Jacob Slavenburg, register samengesteld door Henk J. Spierenburg

Uitgeverij: Ankh-Hermes

Prijs: € 29,95

Omvang: 412 blz.

ISBN: 90-202-83200-0

Verschenen: april 2004

Inleiding

Een prachtig boek en een hele pil om te lezen. Jacob Slavenburg (hierna S.) heeft zijn sporen op het gebied van hermetisme en gnosis verdiend en naam gemaakt door zijn aandeel in de tweedelige Nederlandse uitgave van de Nag Hammádí-geschriften. Oudere donateurs zullen zich zijn lezing voor de WvA nog herinneren.

In een interview met de schrijver in *Trouw* lezen wij dat het resultaat is van tien jaar speurwerk. Het boek mag omvangrijk zijn, het leest als een trein. Dat komt door de prettige stijl, door de persoonlijke benadering en door de laagdrempeligheid.

Toegankelijkheid

Met laagdrempeligheid bedoelen we dat de geïnteresseerde leek bij de lectuur geen speciale kennis of allerlei hulpmiddelen, zoals extra woordenboeken nodig heeft om het te kunnen lezen. Bovendien is er een uitgebreid “apparaat” of documentair gedeelte aan het boek toegevoegd. Omdat het onderwerp in de ogen van sommige lezers moeilijk zou kunnen zijn, bemoedigt de schrijver de lezer expliciet. Graag begint hij een onderwerp met een persoonlijke ervaring, wat de lezer op een heel natuurlijke en directe manier meeneemt en binnenleidt. Soms schiet hij bij het tegemoetkomen aan de lezer wel eens door. Zo zegt hij na het citeren van een Latijnse boektitel: *De naam van deze verhandeling mag u meteen weer vergeten. Toch was deze tekst belangrijk voor...* Daar was een vertaling voor geïnteresseerde lezers op zijn plaats geweest. In het algemeen doet hij dat trouwens ook wel.

S. maakt van zijn hart geen moordkuil en bekent volmondig zijn liefde voor dit onderwerp. “Toen ik vijftien jaar geleden”, schrijft hij in de inleiding, “de geschriften voor het eerst las, had ik een vreemde

ervaring. Het was of er een soort heimwee naar iets heel moois en groots, dat altijd op de achtergrond aanwezig was, nu werd opgelost. Ik ben er een gelukkiger mens door geworden”. Dan weet je dat dit boek niet alleen met het hoofd geschreven is, zoals bijvoorbeeld het beroemde boek van Festugière, maar ook met het hart. Je leest het met andere ogen, begrijpt beter waarom het geschreven is zoals het nu voor ons ligt en vergeeft hem graag als hij zich te buiten gaat aan superlatieven. Zo verging het mij althans.

Citaten

Professor Quispel, die men de *éminence grise* van de Nederlandse gnosiologie kan noemen – ware het niet dat zijn hoofd nauwelijks haar en zeker geen grijs laat zien - , duidt de traditie van gnosis en hermetisme aan als de vierde wortel van de Europese cultuur naast de Grieks-Romeinse, joodse en christelijke. Met dit boek heeft S. voor het Nederlandse taalgebied het eerste complete overzicht gegeven van de hermetische literatuur. Dat alleen al maakt dit boek bij voorbaat tot een klassieker. Wie zich in het hermetisme wil verdiepen, kan voortaan niet zonder “de Slavenburg “. Wat een rijkdom aan teksten ligt hier voor ons open! S. voert ons er linea recta binnen door telkenmale de belangrijke passages voluit te citeren en daarnaast de grote lijn aan te geven. Dat is een van de sterke kanten van dit boek. Het tekstgedeelte bestaat voor ongeveer een kwart uit citaten. Meer dan tweehonderd zijn het er, soms maar één regel lang, soms een paar bladzijden beslaand, en ze zijn met smaak geselecteerd, voorwaar geen sinecure. Zo kunnen we ons op een directe manier een beeld vormen: we worden als het ware, gezeten in een luxefauteuil, langs de highlights gevoerd. Als voorbeeld kan zijn aanpak van de Poimandres, een van de hoofdwerken van het Corpus hermeticum, dienen. S. citeert voluit het indrukwekkende begin. Ik heb me nooit erg thuisgevoeld bij de beschrijving van het gewoel der elementen. S. geeft als commentaar hierop ondermeer: “Hermes is aan het mediteren als zijn bewustzijn overvloedt in het bewustzijn van het Al. En hij ziet onuitsprekelijke dingen. Er wordt hem een blik gegund in de kraamkamer van de schepping. In een oogopslag beleeft Hermes het ontstaan van de Kosmos,

van de wereld, van de hemelse Mens en van de aardse mens.” Toen ik deze invoelende en respectvolle samenvatting las viel bij mij het kwartje.

De grote lijn

“Een duidelijke en herkenbare lijn die de ononderbroken voortgang van de hermetische traditie illustreert tot aan de dag van vandaag”, de rode draad door de ruim vierduizend jaar lange geschiedenis van het hermetisme in de vorm van een prettig leesboek, daar ging het S. om. En daarin is hij volledig geslaagd, een niet geringe prestatie. Als we de Egyptische wortels van Thot en de Griekse van Hermes even laten voor wat ze zijn – S. heeft daar mooie samenvattende hoofdstukken over –, begint die rode draad in het Ptolemeïsche Egypte. Daar is de metropool Alexandrië al gauw na de stichting in 332 v.Chr. een smeltkroes van Egyptisch, Grieks en Joods erfgoed. We weten dat ook Mesopotamiërs en zelfs Indiërs er frequenteerden. Er ontstaan enige werken in het Grieks, die op naam gesteld worden van een zekere Hermes Trismegistos, ongetwijfeld door een priester, maar velen zullen gedacht hebben dat ze direct uit de goddelijke bron van Hermes –Thot waren gevloeid. Deze teksten laten een holistische visie zien met de mens als microkosmos, deelnemend in de processen van de macrokosmos. Religie, mystiek en gnosis, antieke theosofie, filosofie en levensbeschouwing, kosmologie en astrologie, alchemie, geneeskunde, magie en wetenschap vormen een samenhangend geheel, gedragen door die eenheidsvisie, die grotendeels van Egyptische origine is. Het geloof aan reïncarnatie – wellicht van Indische oorsprong – heeft daarin een natuurlijke plaats. S. wijdt aan elk van de genoemde levensgebieden boeiende en niet te lange hoofdstukken, die in deel I een climax van mystieke lading vormen. Daarna volgt een tussengedeelte (“Intermezzo”) met drie hoofdstukken over het einde van het Alexandrijnse hermetisme (Zosimus, Athanasius), Hermes bij de Arabieren (Harran) en een zeer genuanceerde beschrijving van het hermetisme in het vroege en middeleeuwse christendom. Er is steeds veel kritiek van clericale zijde, maar bij grote mystici zijn hermetische invloeden aantoonbaar. In deel II (“Hermes ontsluit”, een titel met een duidelijk theosofische associatie) beschrijft S. op levendige wijze de modernere ontwikkelingen: Met de Renaissance zien we een plotselinge opleving van de belangstelling. We kunnen smullen van de opgediste ins en outs van deze periode met zijn schandalen, zijn heroiek, zijn anekdotes. Heerlijk allemaal! Na het Italiaans begin waaiert de nieuwe geest onstuitbaar uit over West-Europa, wat mooie hoofdstukken oplevert voor de

diverse landen. In de epiloog weet S. huidige vormen van hermetisch denken te herkennen, zoals in de kleinedeeltjesnatuurkunde en Sheldrakes morfogenetische velden.

Astrologie

Voor astrologen is er in dit boek veel interessants te vinden. Er is een speciaal hoofdstuk gewijd aan dit kernbestanddeel van het hermetisme, maar ook verspreid vinden we tal van instructieve passages en opmerkingen. (Zie register onder “astrologie”). Op een heel geleidelijke en natuurlijke manier leidt S. de lezer naar de astrologie. De kosmologie ziet hij als de kern van het hermetisch denken. Aan dit onderwerp worden een aantal prachtige pagina’s gewijd. Hier had ik bij eerste lezing de merkwaardige sensatie dat zich een hermeticus (Jacob?) via de woorden van de hermetist Slavenburg direct liet horen. De astrologie noemt S. een verbijzondering van de kosmologie. De astrologische grondwet “Zo boven zo beneden” is van hermetische komaf. De astrologie heeft zich ook buiten het hermetisme ontwikkeld en zich er later ook verder van losgemaakt. Magnifiek van duidelijkheid is weer de beschrijving van de samenhang van astrologie, geneeskunde en andere “wetenschappen”. De typisch Egyptische decanen komen daarbij goed uit de verf.

Theosofie

In enigszins voorzichtige bewoordingen legt S. het verband tussen het hermetisme en de moderne theosofie bloot. In het kort komt het erop neer dat er verbanden tussen het antieke Alexandrië en India kunnen worden aangetoond en dat de theosofie zich diepgaand heeft laten inspireren door de Indische spirituele tradities.

Documentatiegedeelte

Voor wie dit boek niet alleen wil lezen maar ook bestuderen, is de toegevoegde informatie van vitaal belang. In een bijna honderd pagina’s beslaand slotgedeelte treffen we een lijst van gebruikte afkortingen, een notenapparaat (1126!), een bibliografie, onderverdeeld in primaire literatuur (zo’n 240 “bronnen”) en (secundaire) literatuur, een verantwoording van de meer dan 40 (deels gekleurde) illustraties, dankwoord en register. Voor de samenstelling van het register is de hulp ingeroepen van Spierenburg, die we kennen als sanskritist en publicist op theosofisch gebied. Ook hem hebben we kunnen horen en wel tijdens de viering van het 90-jarig jubileum van de WvA in de Besant Hall. Door diens meticulous arbeid is het boek geheel toegankelijk gemaakt. Het register van 24 pagina’s

met honderden lemma's is dan ook een schitterend hulpmiddel, dat de lezer maar zelden teleurstelt. Heel prettig is dat er bij een lemma soms een korte verklaring staat.

Ten slotte

Aan een boekwerk als dit kan niet in zo kort bestek recht gedaan worden. Wie zich interesseert voor een van de belangrijkste geestelijke stromingen die hebben bijgedragen aan de vorming van het Europese gedachtegoed – wat dat dan ook moge zijn –, doet er goed aan dit boek aan te schaffen of in elk geval er kennis van te nemen. Het bevindt zich in de bibliotheek van de Orde der A.:C.:M.:.

Natuurlijk, het zou een wonder zijn als er op de eerste druk van zo'n omvangrijk werk geen kritiek te leveren zou zijn. Wie wil weten wat mijn bezwaren zijn, kan contact met mij opnemen. Ik wil ze op deze plaats liever niet noemen, want dat zou de indruk kunnen geven dat we niet met een magistraal werk te doen hebben. Ja, een magistraal werk: ik neem dat predicaat graag voor mijn rekening en sluit me geheel aan bij de slotregels van Van den Berk in zijn inleiding: "...dit boek is natuurlijk ook zelf een schakel in een eeuwenlange wijsheidstraditie.

Thot kan trots zijn op deze aanwinst in zijn bibliotheek". En met een knipoog naar een andere wijze, bijna naamgenoot van de oude god, Toon Hermans, zou ik willen zeggen: dit is een boek om van te houden. ■

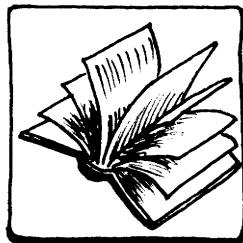
Verantwoording

Aan Miep Heins, Bea Moerbeek en Linda Möhringer ben ik dank verschuldigd voor hun opmerkingen.

Voor reacties

Jan Moerbeek, Stroomerlaan 1, 1861 TJ Bergen (NH), e-mail j.l.moerbeek@planet.nl

GEBOEKT

Titel: De gulden snede

Auteur: ir. C.J. Snijders

Uitgever: Synthese

Omvang: 80 blz. (geb.)

Prijs: € 15,90

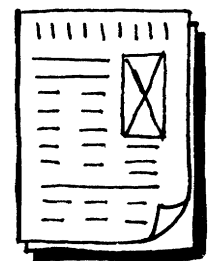
ISBN: 90-603-0518-3

Verschenen: 2003 (heruitgave, oorspr. 1969)

Het exacte en het levensbeschouwelijke wordt over het algemeen beoordeeld als tegenstellingen. Dit werk laat zien hoe deze gebieden samenkomen in de 'gulden snede', het begrip waarmee een bepaalde verhouding tussen lijnen binnen meetkundige figuren, tussen opklimmende getallen in een systematische volgorde wordt aangeduid. De gulden snede illustreert op treffende wijze dat zowel de 'scheppende mens' als de spontane groei in de natuur door hetzelfde principe worden geleid wanneer zij schoonheid bereiken - zowel in onder andere architectuur, beeldhouwkunst, schilderkunst en muziek als in de vorm van bloemen, boomtakken, zeekrabben en schelpen.

Ir. Snijders raakte dermate geboeid door dit principe dat hij jarenlang op vele plaatsen lezingen hield om ook anderen te laten delen in zijn verwondering. Zijn jarenlange studie resulteerde uiteindelijk in dit werk dat tevens een getuigenis is van zijn diepe ontzag voor het scheppende beginsel achter deze wereld. ■

NIEUWS & ACTUALITEITEN

● Programma werkjaar 2004-2005

Het programma van dit werkjaar zal op iets andere wijze worden ingevuld dan gebruikelijk. De Kern heeft Louise van Zanen bereid gevonden om voor ons een cursus of workshop te verzorgen vanuit de WvA-astrologie, van vier dagdelen waarin wij op praktische wijze aan het werk zullen gaan met geboortehoroscopie. Door het in verhalen vertalen van de verschillende elementen van de horoscoop kunnen we op een ander niveau dan op het rationele in contact komen met zijn inhoud. Het werken met de horoscoop op deze wijze levert nieuwe ontdekkingen, en een *zelf ervaren* van de horoscoopfactoren. De workshop beslaat 4 dagdelen, op zaterdag 9 oktober en zaterdag 14 november 2004 op het terrein van het ITC in Naarden. Donateurs krijgen binnenkort een convocatie toegestuurd met de precieze gegevens.

De cursus is ook voor niet-donateurs toegankelijk. Inlichtingen bij het secretariaat. Ook dit jaar is weer een WvA-Regiodag gepland. Deze zal plaatsvinden in mei 2005. Donateurs worden per convocatie geïnformeerd over de verdere details.

● Cursus uurhoekastrologie

Vele donateurs herinneren zich nog met veel plezier de cursussen die Bert Esser vroeger voor de WvA heeft verzorgd. Tegenwoordig woont Bert in Nieuw Zeeland en is daar ook doende met astrologie en reïncarnatie-therapie, en de artikelen die hij de afgelopen jaren voor ons in URANIA schrijft zullen de u wellicht niet zijn ontgaan. Op dit moment ziet het ernaar uit dat Bert in 2005 een werkbezoek aan Europa zal brengen, waarbij hij ook Nederland zal bezoeken. Wij zijn verheugd dat hij zich, met het enthousiasme hem eigen, bereid heeft verklaard gedurende die stop in Nederland voor ons een workshop over uurhoekastrologie te willen leiden. De details zullen per convocatie worden bekendgemaakt.

● Etty Hillesum

Op zaterdag 30 en zondag 31 oktober organiseert De Theosofische Vereniging in Nederland een weekend over *Het dagboek van Etty Hillesum* in het ITC te Naarden. Het programma is toegankelijk zowel voor leden als voor niet-leden. Men kan naar keuze inschrijven voor het hele weekend of een enkele dag. De horoscoop van Etty Hillesum is besproken door Bert Esser in URANIA jg. 97 nr. 4 p. 58 e.v. (okt. 2003). Inlichtingen: tel. 020 - 676 56 72, of e-mail info@theosofie.nl.

● Bibliotheek

Uit de nalatenschap van Jan Bakker heeft de WvA-bibliotheek een aantal boeken over astrologie ontvangen, waaronder: *De twaalf teekens van de zodiak* door T. Subba Rao, *Tetrabiblos* door Ptolemaeus, *Elements of Esoteric Astrology* van A.E. Thierens, *Time Changes in the World*. Dank aan de bibliotheek van de Orde der A.:C.:M.: die deze boeken ter beschikking heeft gesteld. Uit de nalatenschap van Wim H. van Wilpe heeft de WvA-bibliotheek een aantal astrologische boeken, tijdschriften en efemeriden ontvangen waarvoor wij de familie Van Wilpe hartelijk bedanken. Enkele van de titels zijn: *Leonardo da Vinci's psychologie der twaalf typen* door H.S.E. Burgers, *Wat is toch astrologie?* door H. Bunge, *Les Astres et l'Histoire* door Andre Barbault, en *Astrologie aanleg en Karakter* door Dane Rudhyar. Voor donateurs zijn deze boeken te leen via de bibliotheek. (zie achterflap)

● 14e Najaarscongres

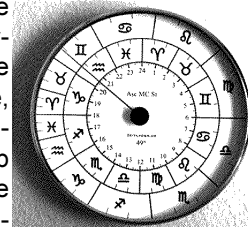
Van vrijdag 5 tot en met zondag 7 november 2004 organiseert de Stichting Vrienden van het Landhuis voor de 14de keer het Najaars Astrologiecongres. Het congres wordt wederom gehouden in Oldenzaal. Er worden 10 voordrachten gehouden, door bekende sprekers uit binnen- en buitenland. Inlichtingen: tel. 020 - 661 24 33, e-mail ASC@ciscon.nl, website <http://www.astrologengcongres.nl>.

● Netwerkdag AVN

Op 18 september 2004 vindt in Amersfoort weer de Netwerkdag van de Astrologische Vakvereniging Nederland (AVN) plaats, met lezingen en diverse workshops, met medewerking van onder meer Faye Cossar, Leo Hunting en Rene Jelsma. Inlichtingen: telefoon 035 - 647 98 48, website <http://www.avn-astrologie.nl>, e-mail info@avn-astrologie.nl.

● Astrologische wandklokken

Surfend over het wereldwijde web kwam ik een interessante site tegen van de firma Hermann uit Karlsruhe, met een keur aan astrologische wandklokken, waarop de Ascendant, het MC en de sterrentijd worden weergegeven. De klokken worden gemaakt voor een gehele graad noorderbreedte. (46° tot 55°) De prijs varieert van € 48 tot € 125. Er is een levertijd van twee tot drie weken. Behalve complete wandklokken zijn ook losse sterrentijdurwerken en onderdelen verkrijgbaar waarmee u uw eigen klok kunt bouwen. Het adres van deze site is <http://www.zeitladen.de>. ■

Manja van der Toorn

- advertentie -

Beroepsopleiding ASTROLOGIE

volgens de nieuwe competentiegerichte kwalificatiestructuur

Kwalificaties: Basis Astroloog

Astroloog

Praktijkvoerend Astroloog

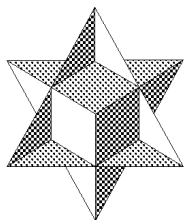
Astrologie leren:

- volgens een heldere structuur met doorstroommogelijkheden

- waarbij de beroepspraktijk centraal staat in het onderwijs

Zoetermeer: (079) 361 73 45
www.ishtar.nl

's-Hertogenbosch: (073) 614 22 21
www.ascella-zuid.nl

ADRESSEN WvA

Kern

Bestuur van de WvA

Voorzitter: Dhr. Th. Ram
Secretaris: Mevr. M.T.A. van der Toorn
Penningmeester: Mevr. M. van Nieuwburg-v.d. Horst
Leden: Dhr. I. de Boer
Dhr. U. Elbers
Mevr. M. Heins-v.d. Bruinhorst
Dhr. M.C. ten Noever de Brauw

URANIA

Dhr. I. de Boer

Internet

WvA-secretariaat: stichtingwva@zonnet.nl
URANIA redactie: urania@zonnet.nl
WvA op het Web: <http://home.zonnet.nl/stichtingwva>

Regio's

Algemeen contactpersoon: dhr. U. Elbers

Amstelveen: mevr. J. Stam-Nol, Keizer Karelweg 265,
1181 RD Amstelveen, tel. 020 - 641 89 86

Brabant: dhr. Th. Verwijst, Loo 37,
5388 SB Nistelrode, tel. 0412 - 611 201, e-mail
theo.verwijst@xs4all.nl

Den Haag: mevr. W. Klein, Parkweg 21 R, 2585 JH
's-Gravenhage, tel. 070 - 355 66 64

Friesland: mevr. J. Langedijk, 7e Vegelindwarsstraat 3,
8933 DD Leeuwarden, tel. 058 - 212 84 62

Het Gooi: mevr. J.C.M. van der Beek-Zonderland,
Beukenlaan 13, 3762 AE Soest, tel. 035 - 601 09 37

Nijmegen: dhr. J. Geraets, Meyhorst 91-24,
6537 KM Nijmegen, tel. 024 - 345 29 05, e-mail
j.geraets@chello.nl

Utrecht: mevr. R. Camphuijsen, Burg. van Heemstra-
kwartier 95, 3731 TC De Bilt, tel. 030 - 294 19 83,
e-mail emaille_andromeda@yahoo.com

Zeist: mevr. M. Heins-van de Bruinhorst

Stichting Opleidingen Astrologie (STOA)

Administratie: Mevr. B. Moerbeek-Ram
Docent: Dhr. B.B. de Beer
Examens: Dhr. D. van Zwol

Bibliotheek

Mevr. M.T.A. van der Toorn

Adressen

Dhr. B.B. de Beer, Gooioord 168, 1103 CL Amsterdam,
tel. 020 - 699 05 25, e-mail bbdebeer@cybercomm.nl

Dhr. I. de Boer, Oostzeedijk 4b, 3063 BB Rotterdam,
tel./fax 010 - 453 18 76, e-mail ingmardb@zonnet.nl

Dhr. M.C. ten Noever de Brauw, Prof. Lorentzlaan 85,
3707 HB Zeist, tel. 030 - 691 57 89,
e-mail m.c.t.n.debrauw@wxs.nl

Dhr. U. Elbers (Upageya), Balthasar Beckerstraat 33,
8835 XN Oosterlittens (F), tel. 0517 - 342 394,
fax 0517 - 342 153, e-mail oepelbers@planet.nl

Mevr. M. Heins-van de Bruinhorst, Van Ostadelaan 2,
3712 AV Huis ter Heide, tel. 030 - 693 14 93,
e-mail miepheins@wanadoo.nl

Mevr. B. Moerbeek-Ram, Stroomerlaan 1, 1861 TJ
Bergen (NH), tel. 072 - 589 44 56,
e-mail b.moerbeek@planet.nl

Mevr. M. van Nieuwburg-van der Horst, Radiostraat 74,
1223 BE Hilversum, tel. 035 - 685 10 75,
fax 035 - 642 27 62

Dhr. Th. Ram, Valkeveenselaan 15, 1411 GT Naarden,
tel. 035 - 697 08 02, fax 035 - 683 82 99,
e-mail theoram@wanadoo.nl

Mevr. M.T.A. van der Toorn, Oostzeedijk 4a, 3063 BB
Rotterdam, tel. 010 - 453 27 08,
e-mail mvdtoorn@zonnet.nl

Dhr. D. van Zwol, Vierhuisterweg 7, 8919 AH
Leeuwarden, tel. 058 - 266 65 66,
e-mail douwe@vanzwol.org of douwevz@bigfoot.com

Stichting Opleidingen Astrologie

De Stichting Opleidingen Astrologie verzorgt de uitgave van een vernieuwde schriftelijke cursus astrologie. In 24 lessen wordt u onder begeleiding van vakkundige docenten vertrouwd gemaakt met de achtergronden en de praktische toepassing van astrologische wetmatigheden volgens het WvA-systeem.

Na afronding van de cursus wordt de gelegenheid geboden een aansluitend examen af te leggen, dat eenmaal per jaar wordt afgenomen. Aan de geslaagden wordt het certificaat uitgereikt. Deze cursus verschaft u een degelijke basis voor verdere studie in de astrologie.

Bent u geïnteresseerd en wilt u nadere informatie, dan kunt u zich wenden tot de administratie. Het is mogelijk een proefles aan te vragen.

Administratie: Mevr. B. Moerbeek-Ram
Stroomerlaan 1, 1861 TJ Bergen (NH)
tel. 072 - 589 44 56, e-mail b.moerbeek@planet.nl

BOEKHANDEL

Nieuwe & Antiquarische boeken

Synthese

GROTE VOORRAAD BINNENLANDSE EN BUITENLANDSE
BOEKEN OP HET GEBIED VAN
Astrologie - Esoterie

Adres: VAN STOCKUM Boekverkopers
Noordeinde 62, 2514 GK DEN HAAG
Telefoon 070 - 346 33 17, fax 070 - 392 38 95
E-mail: noordeinde@vanstockum.nl, website: www.vanstockum.nl